

«Η ΜΑΝΤΑΜ ΣΟΥΣΟΥ» τοῦ κ. Δ. Ψαθᾶ, θίασος Ἄννας Χριστοφορίδη—Θ. Καμενίδη, θέατρον «Ἐσπερος».

Ὅσο εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἡ μαντάμ Σουσοῦ ὡς ματαιόδοξος γυναικεῖος τύπος εἶναι ἀληθινὸ εὖρημα τοῦ κ. Δ. Ψαθᾶ, ἄλλο τόσο εἶναι ἀλήθεια ὅτι τὸ θεατρικὸ ἔργο. «Ἡ μαντάμ Σουσοῦ» δὲν ἔχει τὴ σύνθεση ἐκείνη καὶ τὴν ὀλοκλήρωση ποῦ θὰ μπορούσε νὰ τὸ χαρακτηρίσῃ ὡς ἄρτιο ἔργο. Ἐνα δραματικὸ ἔργο δὲν ἠμπορεῖ νὰ στηριχθῇ σ' ἓνα πρόσωπο. Ἡ μαντάμ Σουσοῦ εἶναι τύπος τέλειος καὶ ἀπὸ κάθε ἄποψη ὀλοκληρωμένος. Ὅμως τᾶλλα πρόσωπα—ἂν ἐξαίρεσουμε τὸν Παναγιωτάκη, ποῦ ἔχει κάποια ζωντάνια—εἶναι διακοσμητικὰ ρομπότι, σχεδὸν δὲν παίζουν, χρησιμεύουν ἀπλῶς ὡς ἀντικείμενα μὲ τὰ ὁποῖα ἐκφράζεται ἡ Σουσοῦ. Ὁ διάλογος βέβαια εἶναι ἔξυπνος καὶ οἱ κωμικὲς σκηνὲς ἄφθονες,—κι' αὐτὰ ὀφείλονται ἐπίσης στὴν εὐθυμογραφικὴ μασεστρία τοῦ κ. Ψαθᾶ,

Ὅσο γιὰ τὸ ἀνέβασμα τοῦ ἔργου ἀπὸ τὸ θίασο Χριστοφορίδη—Καμενίδη, πρέπει νὰ ὀμολογήσω ὅτι κατέβαλε κάθε δυνατὴ προσπάθεια καὶ κατώρθωσε νὰ χάρισῃ δυὸ ὥρες εὐθυμες στὸ θεατρικὸ κοινόν. Ὅπως ὁμως εἶναι τὸ ἔργο, μόνο ἡ Ἄννα καὶ ὁ Π. Χριστοφορίδης εἶχαν τὴ δυνατότητα νὰ παίζουν μὲ ὄλη τους τὴν τέχνη, ἰδίως ἡ Ἄννα μᾶς ἔδωκε μιὰ μαντάμ Σουσοῦ ὅπως ἀκριβῶς τὴν ἔχει φαντασθῇ ὁ κόσμος ἀπὸ τὰ ἄλλα γνωστά εὐθυμογραφήματα τοῦ συγγραφέα. Κοντὰ σ' αὐτοὺς πρέπει νὰ σημειωθῇ τὸ καλὸ παίξιμο τῆς Α. Ἐμμανουήλ, τοῦ Θ. Καμενίδη, τοῦ Βασταρδῆ κλπ.

ΒΑΣ. ΔΕΔ.